

Bréf og skýrslur varðandi brunatjón 1876-1906

Aðfnr. 1506, örk 1

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

www.borgarskjalasafn.is

Heimilt er að vitna í skjölin og skal þá geta uppruna þeirra.

Ljósmyndun þessara skjala var styrkt af Þjóðskjalasafni Íslands.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Utskrift
úr lögreglugjafingubók Reykjavíkurkaupstadar

Ár 1907, þ. 11. febrúar var lögregluvjetkur Reykjavíkur settur á bejarþingsstofunni og haldinn af Haldóri Daniellsyni bejarfögeta með vottum þ. Björnsyni og Ólafi Jónssyni. Þá var tekið fyrir:

Áð halda rannsóku um
eldsuppkomu í húsinu
nr. 48 B. í Njálsgötu í morgun.

Dómorinn gekk þess, að eldurinn hafi kviknað í efra lofti (hanabjálkalofti) hússins og hafi verið slökktur án þess að neinar verulegar skemmdir yrðu á húsinu, sem er eign Eli Pjeturssonar brjennis.

Í vjetkinum mætti sem vitni Gudjón Samalíelsson skemmsmíður 40 ára að aldri og var áminntur um sannsægli. Þess hann fram á þessa leið: Í morgun kl. langt gengin 10 kom til vitnisins mætur, Gudjón hjá Gísla Þorkelssyni og sagði, að eldur mundi vera kominn upp í húsinu nr. 48 B. í Njálsgötu. Vitnið sem er kallari í slökktvildinni, fjek Gudjón slökktvildurinn til að ganga með hann, af því þat heyrði að eldurinn væri um lítill, svo að þakast mætti að slökktva hann án þess að

sökja sprauturnar; gekk vitnið svo inn eftir
og var þá farit að rjúka dálitit út með vinel-
skidunum í vesturgaflium. Eldurinn var
uppi í hana bjálkaloftri, og var ekki hægt að
njöð vöðumilegt að fara þangað upp vegna
reykjaosvelu. Vitnið hyggur að það og þorkell
Hlemmz hafi farit þyrtur upp í loftit, og
þegar reykurinn minntradi og vatni hafði verið
helt þar sem eldur sást, gat vitnið sjét hvernig
umhverfs var í loftinu. Eldurinn var í brjó-
spönum og þokasúli vestan við reykhláfinu
og einnig sá vitnið að sútin nokkru vestar hafði
svitnað, og hugsaði að eldurinn hefði læst sig
úr ruolinu við reykhláfinu eftir brjóspönum
á gólfinu út undir súdina, hömvol kista stóð
dálitit þyrtur vestan reykhláfinu og var kviknað
í henni lítilskáttar. Reykhláfurinn er njó-
hláfurinn frá í veður og er óþússaður að utan, en
engin misnidi sást á honum eða merki
þess að eldur hefði komit úr honum. Vitnið
segist þó ekki geta fullgert neitt um það að
reykhláfurinn sé svo þjettur, að eigi sé veir-
statar smuga á honum, því að hann hafi verið
hláfurinn í veður í öðrumögum veðri og sé sem sagt
óþússaður utan, þó að hann sé lagður í smunt.
Vitnið fann ekki neina skemulindlykt af hestunum
nó brjóspönum, unda datt því ekki í hæg að
þefa af því. Og ekki sá vitnið ^{þar} neina flösku er

skinnolia hefti verid i, og hugkvæmduist ekki heldur
at gá ad slíkum. Vitnið byggur það hafi getað átt
sjer stad, ad eldurinn hafi komið úr reykhápinum,
þá ad það séi ekki mecki þess, enda rannsakandi
vitnið hann ekki nákvæmlega, og fast við reykhaf,
sá vitnið eldinn fyrst. Vitnið getur þess ad auk
kisdunnas hafi verid í loftinu mjöl í þoka og
annad snívægis af matvælinum, þórn turma og
fleira. Eldurinn var mestur nestan við reykhá-
pinum, en þjalir, sem hafi verid reistar ^{til} skyttar
við hann ad norðanvertu, er hann var hláinn,
hafi verid dælitit vitnar. Á húsinn urdu engar
heljandi stemmduis af eldinni. — Uppl. stad. —
Vjök frá rjetki.

Matti sunn vitni Magnús Vigfússon elyra-
nóttur í Njórnaráttinn 40 ára ad aldri, og var
áminntur um samisögli. Hann skýrir frá ad hann
hafi komið á brunastadinn í Njálsgötu nál. Kl. 10^{i dag} 10^{1/2}
þá hafi verid komið nærger þar ad og upp á loft,
en vitnið sá engan fara upp á efra loftid, þyr
en þá Gudjón Gamalielsson og Þorkel Klemmug,
gjálfur þó vitnið ekki upp þyr en nokkru seinna
þegar húið var ad slökva eldinn ad mestu.

Vitnið sá ad eldurinn hafdi verid nestan við
reykhápinum og voru þver skifer sunn reistar höfðu
verid þegar hann var hláinn, nokkud vitnar.
Á undir sáttinni ad summanverdu nokkru
þyrir nestan reykhápinum hafdi líka eldur komið

ad og var sítin nokkát svítin. Nú allt gólfid
var brjóspónarust og sag og húsbúnaðsflor, eins og
þar væru utan af sargurdiðum, en ekki lók
vitnið eftir, hvort þar var nokkur hálmur.
Allt vit sítina, þar sem eldur hafði verið farnast
steinolíuylkt ír spónnum og ruslinu, og
vitnið fann sjálf þessa lykt við að þefa ír ruslinu
þar í loftinu farnast einnig. Þóu flaska, sem
steinolia hafði verið í. Vitnið fann þarna eldur,
og veit ekki, hvar hún stóð en það þefaði ír
henni. Vitnið athugaði ^{ekki} reykháfirum nákvæmlega,
en það heyrði sérhveru segja, að það væri nærri
gat í hornum, og leit vitnið í það, en veit ekki
hvort það náði inn ír, og það var svo ofarlega
c 3 kvartil frá gólfi, að brjóspónur og ruslit náði
~~sá~~ ekki svo langt upp. Vitnið lók ekki eftir
að neinstadar væri sít eða reykur utan á reykháfirum.
— Uppl. staðf. — Tjilt frá rjilti.

Nokki sem vitnið Skapti Davíðsson brjósmíðar
Efri-Vegamótum 20 ára að aldri og var annars
enn samrægti. Vitnið skýrir frá, að ~~það~~ þafi komið
upp í loftid í Kjalsgötu 48 B, þegar lúid var að slökku
eldinn þar að meðu; þó var enn eldur undir sítinni
að summanverdu, 42 þuml. fyrir vestan reykháfirum;
vitnið maldi þetta. Annars hafði eldurinn
verið við reykháfirum, og skífurnar norðan þann
voru svítar þeim megin, sem frá hornum
vissi. Nú allt gólfid var rust af brjóspónum

sagi og hústönn. Vitnið getur ekki gert sér grein
þyris, hvernig eldur hefdi gebad komist frá reyk-
háfunum út undir súdina, en getur þess að
búid hafi verið að untaona ruslinu á gölfirum
þegar vitnið kom upp á loftit. Vitnið getur þess
enn fremur, að þeir sem voru þar uppi hafi
fundist vera steinalindlykt af ruslinu út undir
súðinni, vitnið þefadi einnig af þessu rusli,
og segist hafa fundit einhverja einhverulega lykt
af því, en getur ekki sagt, hvort það var stein-
olindlykt, og vitnið þann þessa lykt aðeins af
því, sem hafði súdnað íta blotnað, en ekki af
því, sem var óbrennt og þurrt. Vitnið aðhugadi
reykháfirum og sa, að hann var nokkurt hólottur,
hafði ekki verið þússáður að utaru, en hvort
nokkur holan þufur náð inn í, veit vitnið
ekki. Vitnið sa ekki reyk íta röt á reykháfu-
num að utanverðu, nema á einum stað, að
nordanverðu milli stífarma. Vitnið getur ekki sagt
um það sagt, hvort eldurinn hafi komist úr
reykháfunum íta ekki. — Úppl. staðf.

Vjök frá rjetti.

Trjettinum málki Elis Þjelvesson brjennitov
húsráðandi í húsinu 48. B. við Njálsgötu og izandi þess.
Hann var alvarlega árinntur um samrögli
og bar fram svolaðandi skýrslu: Húsið er ný-
byggt og flutti yfirh. í það skönnu þyris jölin.
Hann býr uppi á loftirum með komu sinni og

2 börnum þeirra. Á neðra gólfi bjó
dauktur maður Carl Miss eta Moss sáðlosmíður.
Engir hús aðrir í húsinu og hvortu þeirra
heldur hji eta minna heimilismann annan
Húsið er makið til brunabóta á 6785 kr. Meðan
það var í smitum váttryggingi yfirh. hjá Jes
Linseni í brunabótasfélaginu „Nederlandene“
þyris 5500 kr. Þú váttrygging minnir yfirh.
hafi fallið úr gildi í gær wa í dag. Ábyrgðar-
skipstærni frá brunabótasfélagi bejarins
segist yfirh. ekki eru hafa fengið. yfirh.
segir að það sji og hafi verið álit sitt, að hin
fyrrri váttrygging gengi úr gildi, þegar búið
var að veita húsið til brunabótar í ábyrgðar-
félagi bejarins, en hitt hafi sjer ekki dottið
í hug, að húsið veri váttryggt á þessum stöð-
um í innu, svo að hann fengi brunabóta-
upphæðina hjá báðum félögum, ef húsið
brýrni. Í morgun fór yfirh. á þetur kl. 7½
og hitaði þappi; hann fór upp á efra loftið
og sótti þappirótarslytti, því hann gegndi
þar matvæli sin og húspónda. Hann hafði
ekki ljós með sjer og þreykti ekki á eldspiku.
Þegar hann var búinn að hita þappið, —
til þess notaði hann þappinnastinnu og var
að því í eldhúsinu, og þann hjónin höfðu
druttuð það, lagði hann í ofninu í svefnur-
berninu, og notaði til þess spenni spylur og

kol. Sao beið hann heirra þangat til ortid
var vel heitt i herbergjum og gekk svo niður
i Þjarnaborg. Áður en hann fór kom enginn
gestur upp til yfirheynda, en yfirh. gekur þess,
að Margrjet Jónsdóttir mágkona sin, yfirsetu-
kona summan af stränd, hafi verið naturgestur
hjá yfir i nótt. Í Þjarnaborg slóð yfirh. við
notknuð leugi, beið þar eftir kaffi. Þegar hann
var kominn á heimleið aftur, kom drengur
hans á miðli honum; var hann sendur af
miður sinni til að selja yfirh., því að svo
mikill reykur veri þá kominn á efra
loftid að hin geki ekki þarid þangat upp.
Þeir menn voru þó um kominn þar að, þegar
yfirh. kom að nema 2 eða 3 sem slótu á skjott-
inni. Þá var beið senda mann til að kalla
saman slötkvildid. Yfirh. ætladi að reyna
að fara upp á loftid, en þá var ortid svo
fullt af reyk, að hann varð að hvefja frá
aftur. Yfirh. gekur þess, að hann hafi haft
þoka með hefilsþömmum og þrjárugi norðan
við reykhápinu; það hafi hann gert af því
að það lakk niður með reykhápinu niður
á stopuna til harrs, og átti þokinn að laka
við letunum svo að minna druggi niður
um loftid. Yfirh. skýrir frá, að kona sin
hafi oft geymt steinolin flösku uppi á
loftinu svo hafi þorra og með steinolin i

en þvar á loftinu hún hafi látið hana
gefu hann ekki sagt. Þar um spurður
segir yfirl. að hann skuldi um 5100 Kr.
frá húsbyggingunni, en lítið sem skert
auk þess. Efnahagsur sínum segir yfirl. sjá
ekki þröngur, hann hafi ávallt haft
atvinnu og því vel komið af hingat til,
enda hafi hann ekki nema fyrir 2 börnum
að sjá. Af húsbyggingarkostnaðinum skuld-
ar hann um um 200 Kr. — lítt e. 4900 Kr.
hefur hann fengið að láni í Landsbankanum
nóti veði í húsinu og gegn sjálfskuldur-
ábyrgð, yfirl. segist skert um það vita,
hvernig eldur þessi hafi kviknað, hvort
hann hafi komið úr reykhúsinu, eða ekki,
en alsaklaus segist hann vera af því, að vera valdur
að honum; hafi sjá aldrei komið neitt slíkt í
hug. Reykhúsinu segir yfirl. sjá hólottur og
íþrissatur að utan; sjá hann eins og misararnir
gengu frá honum, og yfirl. segist ekki hafa
vitað að honum væri neitt ábótavant. Tokinn
sem þyr er getið, segir yfirl. hafi legið norðan við
reykhúsinu, þar sem stöðionar voru við hann.

Uppl. staðf. — með þeirri viðbók, að yfirl. segist
eiga 5 börn als, en þar af sjá 3 hjá skyldfólki
sínum fyrir suman, en eitt norður í Hlísey hjá
systur sinni. Með þessum börnum segist hann
ekki leggja neitt, nema með inn barni hafi

hann gefið kennslugjald 15 Kr. á ári. Annars
barnið, sem mi er hjá honum er skjýpbarur
hans, sonur konu hans. —

Dómurinn ákvað, að eftir atvikkum yrði að
hefa yfirh. í haldi fyrst um sinn meðan málið
þetta er ítarlega rannsakað. — Yfirh. þinginn
fangavandi til geymslu. Rannsókninni frestað
Þjetti slíkið

J. Þjórnsson

Halldór Danielsson

Ólafur Jónsson

Ár 1907, þ. 12. febrúar var lögregluþjefur Reykja-
víkur settur á hejarsíngstöfum og haldinn af
Halldóri Danielssyni hejarsfógeta með vottum
J. Þjórnssyni og Jónasi Jónassyni. Þá var tekið
þyrr

Að halda afrann rann-
sókninn. eldsupekoma
í húsinu nr. 48 B. Njálsgötu

Matthi í rjettinum sem vitni Carl Frederik
Madsen föðrari (tappstærur) 41 ára að aldri búandi
Njálsgötu 48 B og var áminntur um sannsögli.
Hann bar fram í dönsku svolatandi skýrslu.
Tjáar morgun kl. 7. gífti Víðnet þáa Yarkstæðit
hó Jónatan Þorsteinsson Saddelmager, hvor hann
arbeider, og Víðnet þror at have varet første
Mand í Huset til at staa op og gaa ud. I
hvert Fald hóste Víðnet ikke noyer Omgang
oppe, hvor Husejeren bor, og Døren til Skoven

som föner op til hans Lidelighed var lukket, men om der var aflaget Undersøge Vidnet ikke. Nogle Minutter før 10 kom Vidnets lille Dreng og bad ham komme hjem, da der var opstaaet saa stærk Røg i Huset. Da Vidnet kom hjem røg der ud fra Gavlen under Taget, og Folk var ifærd med at bringe Væltens Sager ud af Huset; men da der endnu kun var Røg og Vidnet saa ingen Ild (~~og~~) gjorde det foreløbig ingen Skidt til at bringe sine Ejendele ud. Vidnet bebod Stuelideligheden i Huset og hans Husstand bestaar kun af hans Hustru og deres lille Søn. Andre bor ikke i Stuelideligheden. Amropaa bor Husejeren og Vidnet ved ikke om der bor flere end han med Familie. Vidnet ved Intet om, hvorledes Ilden er opstaaet. Vidnet kom ikke op paa Loftet hvor Branden var og har aldrig været deroppe, og kan derfor ingen Oplysninger give om Brandens Aarsag eller hvorledes Brandstedet saa ud før eller efter Branden. — Opl. Vedtag. — med den Tilføjelse, at Vidnet ikke havde Løsave forsvoret mod Ildsvaade, før Branden, men forsvorede dem igaar. — Aftraadt. —

Metti i rjetkinnu sem vitni Marie Hansine Madsen kona vitnisins næst á undan 38 ára gömul, og var áminnt, um samisægi. — Hinn ber fram á dönsku

svoláandi skýrslu. Þegar morgun gik hendes
Mand paa Arbeide kl. 7. som sædvanlig, og
Vidnet hørte ikke at der var nogen Omgang
med Dørene derefter, men hun hørte Trin uden
for Huset; men det kan godt være at Værten
er gaaet ud, siger Vidnet uden at det lagde Merke
der til, da han har sin egen Opgang. Vidnet
gik ud med en Spand Vand kl. anstr. 8 1/2, og
saa den gang ingen Røg. Men her ved kl. 9 1/2
kom Værterns Hustru ned og talte med Vidnet
noget, som hun ikke rigtig forstod, men
Vidnet tror at hun spurgte, om der var Røg inde
hos Vidnet, men det var der ikke. Vidnet gik
da udenfor, og saa at der røg ud af Gaden
oppe ved Taget. Saa sendte Vidnet sin Dreng
for at hente hendes Mand. Vidnet ved Intet
om, hvorefter Branden er opstaaet og har
intet hørt derom. Vidnet har aldrig været
oppe paa Loftet, hvor Branden var. - Opt. vedtj.
Aftraadt. -

Matti sum vitni Brander Brandson hús-
maður Hverfisgötu 45, 38 ára að aldri, og var á-
minnkar um samvögi. Hann skýrir frá,
að Elis Þjótursson hafi komið til sín í gær á
10. tímanum og stadið við meðan beið eftir
kaffi. Grindli hans var að tala um smíði á skúr
og lagfering á Kjallara, sum til hals hafi komið
að Elis tækið á hender fyrir vitnið. Vitnið tók

ekki eftir, að Elis væri neitt öðruvísi en hann á að sjer að vera, eða að honum væri neitt órikt, en hann sagðist þurfa að flýta sjer heim, því hann væri byrjatur að smíða kommótu, sem hann þyrfti ^{vað} gjalda við.

Vitnið segist þekkja Elis allvel, því það hafi verið með honum á skiftu og lígt hjá honum hvern meði í fyrra veker. Elis hefur ávallt komið vel fram vitnið, og vitnið veit ekki annað en að hann hafi komið eins fram við aðra. Vitnið veit ekkerst það í fari hans, er því það semilegt, að hann hafi rættist í að kvettja í húsi sínu. —

Mypl. staðf. með þeirri viðbót, að gefnu tilfari frá dömravannum, að Elis sje reglunatur á vin. — Tjita frá rjetti. —

Matli í rjettinum Tungibjörg Ólafsdóttir kona Elis Þjurskonar, og var áminnt um samræði. Þær hiru fram svolábandi skýrðu: Í górnorgun fór Elis á þekur nál. kl. 8. Hitadi hann svo kaffi handa þeirri og fór upp á loftid til að setja þangað kaffiráttastykki; svo lagði hann í afurinu í herberginu og fór út að því þeirri. Yfirst. lá hann í rúminu þegar hann fór út. Hinn kladdi sig þegar kl. var. fariu að ganga 10, og gekk út í eldhúsid, en þaðan er stigi upp á efra loftid. Hinn þann reyktjarslybbu í eldhúsinu, og gekk því ríður til konunnar í íbúðinni á neðra

gólfi til að vita, hvort reykurinn kemri þaðan,
en þar var reykláust. Þau gétu þá upps af þess
og fór upps í stígamupps á efra loftit, og þegar þá
lyfti upps hleðarinn fyrir loftgátinn þá
þá að þar var orðið fullt af reyk, svo að þá
þreysti sji staki upps vegna sterkjunnar. Yfirh.
sendi þá drög sínu til að vita að Elis gætti
þá honum á mitri götunni. Yfirh. segir,
að þau gætti á loftinum matvelli sínu, nema
þjót, sem sji gætt í kjallarannum, þá
þegar látið upps á loftit skundum steinolíu-
flöskur lámar, en vill þá ekki fullgönda, að
ekki þurfi að hafa verið droppi eftir í
einuverni þeirra. Fyrir nokkru síðan lét
þá leggja þessas flöskur inn í verzlun, og
segir þá að þess flöskur hafi orðið eftir,
en þá hafi allt að vera heil. Steinolíu, sem
þá notuðu, segir yfirh. hafi verið geynd í
brúna íli skinnu, og hafi þá tekið á flösku
úr honum það sem brúnað var. Flösku með
steinolíu í segist þá ekki hafa látið upps
á loftit. Yfirh. segist ekki hafa meina þess
mynd um það, hvernig eldurinn hafi kviknað,
þá man ekki eftir að þá heyrði meina um-
gang um eldinn á loftit eftir að matar
þá fór út. — Yfirh. segir, að ekkert af lausum
þeirra hafi verið vátugt. Þá komast vel af, og
yfirh. veit ekki til að matar þá sji í meina

skuldabréggum. Hinn mit staki til að hann
sji í öðrum skuldum heldur en frá húsbygg-
ingum, og svo líkilegast hjá Þenóri kaup-
manni fyrir úthelt í veður. Elis á 4 börn
af fyrra hjónabandi, og eru þau hjá atlingji-
um hans meðgjafarlaus, nema yngsta
barnið, með því heldur hinn hann gefi 70 kr.
á ári. —

Ufirk. tekur það fram, að hinn munni staki
heldur en að hinn hafi látið flöskuna upp á
loftskörina, en það geti verið að hinn hafi
doltið og velst í annan stað, þegar hinn eta
madrur hennar gengu um loftið. — Uppl. staðf.
Vjök frá rjetti. —

Rannsókninni frestað til Kl. 4.

Rjetti slitið

P. Björnsson

Halldór Danielsson

Jónas Jónsson

Kl. 4 var rannsókninni haldið áfram með
vottum Jónasi Jónssyni og Ólafi Jónssyni.

Í rjettinum mætti Kristján Þorgrímsson
slökkviliðshjafi sem vitni og var áminntur
sann sannsögli. Hann skýrir frá, að hann
hafi komið með þeim þyrolu til brunnar í
Njálsgötu nr. 48 B í gær morgun. Vitnið fór
ekki upp á loftið fyrir en húið var að kafa
eldinn sem kvitnað hafði þar, því þar
var þraungrt uppí og komust illa flívi

fyrir en Guðjón Gamalielsson og Ólafur Ey-
vindsen, sem voru með handsprautur þær
til að slökka, og svo var þar fullt af reyk.
Þegar vitnið kom upp á loftit voru kast-
spanir dreiftar um gólfid og menjar eldsins
sást í spónum og luskum vit reyk-
hápin og á atnari þjölum sem vist hafði
verið reykþápin til stúrnings, utan á
henni, þeim megin, sem vissi frá reyk-
þápin; svo sást og að vitnað hafði
sistin að summanverdu, þó nokkuð langt
frá reykþápin e. 2 al. frá honum. Vitnið
þefaði af spónum og luskum, sem
voru þar undir sifum og fannst lyktin
vera svipur úr og af steinolíu, en getur
þó ekki fullygt að það hafi verið steinolíu-
lykt, í handsprautunni, sem notuð var,
er sjerskaker vökvi, og vitnið getur ekki
fortekit, að þessi lykt hafi stafað frá þeim
vökva. Vitnið rannsakaði reykþápin,
en þó ekki rékilega, hann er óþússadur
að utan, og fann vitnið engar bolur í
honum inn úr, og ekki sást merki þess
utan á honum, að eldur hefði komið út
úr honum einstadar. — Upspl. staðf.
Vjék frá rjékli. —

Til þess að rannsaka nákvæmlega reyk-
þápin á húsnum nr. 48 B Njálsgötu og

láta uppá álit sitt um, hvort eldur hafi
nýlega kviknað í aðri innan í hornum
og hvort op um á hornum á efra loftinu
sem eldur gæti komið úr um, tilreputi
rjúkvorinn þá Stefán murrara Egilsson og
hisla steinornid Þorkelsson ásamt slóttum
líðstjóra Kristján Þorgrímssonum. Skulu
þeir leysa þetta stöf af hendi eftir þessu
þekkingu og samvirkni og staðfesta gjörd sína
með viti of Kráfið vertur. —

Matthi sem vitni byggingarfulltrúi ingen-
iör Þroud Linnar 31 ára að aldri og vor
áminntur um sannsögli. Hann segist hafa
komið uppá loftid í Njálsgötu nr. 44 B í
gærmorgun, eftir að buid var að hafa eldinn,
sem þas kviknaði. Þas voru þá komnir
so margir upp, að vitnið gat ekki stöðað
neitt nákvæmlega, hvernig þas var umbofs.
Flaska þannst þas á gólfirum og þann
vitnið að steinolia hafi verið í hermi, og
af spönum, sem létur voru upp nálag-
fvi, sem flaskan lá, þann vitnið einnig
steinolinlykt. Vitnið stöðaði reykhöfirum
og þann enja verulega galla á hornum,
nema að þann var óþrússatur uban og
holóður rottandi. Vitnið rak hrif inn í
holurnar og gat ekki fundið að nein þeirra
meði inn úr. Ekki sást það huldur á

utan á reykhláfanum að eldur hefði vein-
stadas komið út um hann. Vitnið opna-
ði hreyfingarseldyr á reykhláfanum á norða-
loftinum og sá, að þar hafði safnað nokkuð
af söli, en enginn merki þess að í því
hefði verið eldur, og telur vitnið fyrir sitt
leyfi það ávitaulegt, að ekki hafi kvikna-
að í söli í reykhláfanum. — Upsal, stadf. —
Vjök frá rjúkhi. —

Matti sem vitni Þuodór Rastgaard
vjetarneistari 41 ára að aldri búandi Hversfis-
götu 13. og var ávinnstur um samvögti.
Hann ber fram svolatandi skýrle. Vitnið
var einn af þeim sem fóru fyrst upp
á loftið í Njálsgötu þar sem eldurinn
kviknaði í gormvegum. Þar var allt fullt
af reyk, svo að ekkert sást, þegar vitnið
kom fyrst upp, en þegar eldurinn var
kapdur og reykurinn þarinn að minnka,
sá vitnið að eldur hafði verið í síðinni
nokkuð fyrir vestan reykhláfanum, og álitur
að eldurinn hefði ekki getað komið þar-
að frá reykhláfanum án þess að nekt
brynni þar á milli. Vitnið skotaði reyk-
hláfanum, hann var ekki heitur, og telur vitni-
ð vist, að ekki hafi kviknað eldur í söli
innan í hornum. Þuskur og sparni á gólfnum
skotaði vitnið og þrepadi af þeim, en gat

ekki fundið neina skinnoliuþýtt af þeim.
Flaska fannst og þar á loftinu, og fann
vitnið, að skinnolia hefði verið í hermi.

Vitnið rannsakaði hokkurnar í því skyni
að finna hvort kviknað hefði getað í þeim
af sjálfu sjer, en fann engin merki þess.

Vitnið getur þess að vatnið sji komið úr
handspottunni, sem þeir notuðu, með
sýnu, og af hermi þona dælitíð skarpur þessur af
vatninu, sem verið geti að sumnu finni-
ist líkur skinnolin þess. Nýjst. stadf. - Tjék frá rjúkka.

Matthi sem vitni vjelasniður Þorsteinn Þ.
Klemenz 26 ára að aldri til heimilis Langaveg
29. og var annarskonar um samvögli. Þer
hann fram svolatandi skýrslu: Hann
var inni af þeim þyrstu sem fór upp á loftið
í Njálsgötu, þar um eldurinn kviknaði í
garnvögun. Þar var fyrst svo fullt af reyk,
að ekkeri sást, nema eldur nokkur norðan
við reykþáfinu. Var sent vatn í hann úr
handspottunni og síðan borit upp vatn
í fötum og eldurinn hafður. Norðan við
reykþáfinu var hríga af þess þörnum og
sagi og þar virkist eldurinn hafa kviknað,
þessari hrígu dripu þeir út um gölfid til
þess að hafa eldurinn í hermi. Seinna sá
vitnið, að síðan að summan verdu nokkru frá
reykþáfinu hafði vitnað nokkru, en vitnið

álitur að sá eldur hafi getað komið úr spón-
num þegar þeir drúfu úr þeirri, ári þess
þeir höfðu eftir því. Vitnið skotadi reykt-
háfirni, og þarna engu holi á hönnu, er
næði inn úr; hann var ekki heitur og ekki
saut á hönnu, þar sem vatni kom á hann.
Vitnið álitur, að ekki hafi verið eldur í söki
í reykhafnum. Vitnið þessadi af spónum á
gölfirni, en þarna engu skinnlinuþykkt af
þeirri, og ekki þarna hann heldur slíkan
þess af reyknunni, þegar hann kom fyrir
uppi á loftið. Flöskun sá vitnið hvar norðan
við reykháfirni og hafði skinnlinu verið í henni
Myzel. — staðf. — Vjót frá vjótli. —

Matki sem vitni Ólafur Eyvindsson verkun-
maður 29 ára að aldri til heimilis Þráðraborgar-
shy 6. og var áminntur um samvægli. Þessir
hann frá, að hann hafi tekið þátt í að slökva
eldinn, sem kviknadi í gormorgun í hús-
inu nr. 48 B Kjalsgötu. Skóð vitnið í skjannum
með handspæntuna, en Guðjón Gunnarsson
fór uppi á loftið og bentu vitninu á hvar eld-
urinn væri, en hann sást illa vegna reykt-
ins, enda loyadi hann ekki. Hann var fyrir
norðan reykháfirni, og var þar spónabruiga,
sem var að mestu brunni, þegar vitnið
kom uppi á loftið. Síma sást að sítinu að
summanverðu hafi viðnát nokkruð fyrir vestan

reykshápinum, og álitur vitnið að sá aldur hafi
þeplega komið úr spónahringnum við reyk-
hápinum. Vitnið þessadi af spónunum en
fann enga steinolíuþýtt af þeim. Flöskan
sá vitnið þar enga. Vitnið rannsakaði ekki
reykshápinum, en sá þegar slökkviliðshjörum
gerði það, og fann hann engu göt, sem náðu
inn úr. — Úppel. staðf. með þeirri leiðrjeth-
ingu, að vitnið heyrði ekki, hvort slökkvi-
liðshjörum sagði, að gat, sem hann fann
sunnan á reykshápinum, náði inn úr.

Matti í rjettinum Elis Þjebursson þjersmit-
ur og var alvarlega áminntur um samvögli.
Upph. endurskettur það, að hann sje saklaus
af því eins og rjffelt þar, að hafa þveppt
í húsi sínu eða reytt það. Slíkt hefdi líka
verið mesta þávinna, að breuna alveg rjft
húsið ofan af sje, og hann mundi. ekki hafa
gratt á því; húsið segir hann hafa kostad sje
að honna því upps hjér um bil sömnu upps-
had, sem það er vort til brunabóta, refsil-
nál. 6000 kr. alt efri í það og 700 kr. reiknas
hann smitalaus. Ef það alíft hafa þjrd-
ingu, segist hann geta þengit vitnisburð sínu
alstadar, þar sem hann hafi verið, um
að hann hafi ekki hazad sje svo, að líklegt
sje að hann mundi taka upps í slíku.
Hann fullyrðir það, að hann hafi ekki farið

med gös uppe á loftid ríu hveyst þar á
eldspítu; því hann hafði ekki þurft þess,
þar sem þarid var að hirta og hann þurfti
ekki að lita, en getur beint að því, sem
hann eflaði að selja. Írmanstokksmuni
sína seyr yfirh. óváttryggða; þeir eru ekki
miklir, það eru 3 rúm, 4 stólar 2 ven bord,
skápur og svo öll almennum eldhúsgögn. Í
pokanum sem lá við reykhlöpinu voru
smágerðir spærir frá verksmíðjunum „Völuði“.
Yfirh. lagði pokanum við reykhlöpinu stultu
eftir að hann flutti í húsit, því það fór frá
strazs að vera á lekkanum; hann sá í gegnum
reykhlöpinu á einum stað þar sem hann
beygir við, og þaðan kom lekinn. Eftir að
pokinn kom, bar minna á lekkanum midri
en yfirh., sá það, þegar rígnði, að 2 steinar í
reykhlöpinu við þessa smugu voru blautir,
Reykhlöpin hlóð Kristinn Guðmundsson
steinsmíður Hverfisgötu 40 og 2 menn með hon-
um. Yfirh. seyrði hafa nefnt við hann að
gera við reykhlöpinu, en það hefur dregið til
þessa. Yfirh. sá að pokinn þornaði að utan á
milli þess, sem lakk í hann, en hvort spær-
irnis hafa þornað innan í honum, veit
hann ekki, því hann rannsakaði það ekki,
og pokinn lá alþaf óhrifdur á sama stað. —
Yfirh. seyrð það rígt, sem hann bar fram

i gort, að hann gefi mi ekki með börnum
simum meir en hann skýrði frá, en
að undanförmu hafi hann gefið með yngsta
barninu um 100 kr. á ári. É haust ábláði
hann að taka það heima til sín, en hús-
bændurnir, sem það er hjá í Kraravægi á
Vatnsléypustränd, vildu frá ekki sleppa
 því, og kusu heldur að halda það með gjof-
arlaus. — Útl. stadf. — Rannsókninni
frestað.

Yfirh. láttum aftur í geymsluhald.

Þjötti slitið.

Jónas Jónsson Halldór Danielsson
Ólafur Jónsson

Ár 1907, þ. 13. febrúar vor lögregluverjor
Reykjavíkur settur á beiðingastofunni
og haldinn af beiðingeha Halldóri Dan-
ielssyni, með notkun Jónasi Jónassyni
og Páli Arnassyni. Þá var tekið fyrir.

Að halda afram rann-
sókninni næst á undan.

Dámarinn lagði fram nr. 1 með bókarvott-
and viðkomandi húsígninni nr. 48 B. Njál-
götu # # .

Skóðmasmenntu þeir, er kvaddis voru í
rjúthushaldi i gort. Stefan Egilsson mörari,
híslí Þorkelsson skírsmiðar og Kristján Þor-
grímsson slóttkúildisstjóri matna og löyðun

fram skodunargjörð dags. í dag # #

Skodunargjörðin var lesin upp, og lýstu skodunarmenn því yfir, að þeir hefðu umnið að skoduninni og komist að þeirri niðurstöðu, sem lýst er í gjörðinni, og væru vitubúinir að staðfesta hana með eidi, ef þröfast yrði. — Uppl. staðf. —

Að gefnu tilefni skipta skodunarmennirnir því, að þeir hafi tekið eftir því, að tekið hafi með rýpháfirni að norðanverðu, þar sem bygda er á hönnu. Enn þessur lötu þeir fram, þar um spurdur, að ef þóki með brjospönum frá „Völuendi“ hafi verið lagt undir þessum leika og lezið óhræfður síðan um jól, sje það ekki óhugsandi, að það hafi getað hituad í spörunum svo að eldur kvæmadi í þeim. Að öðru leyfi geta skodunarmennirnir ekki dæmt neitt um þetta með vissu, meðal annars, af því að þeir hafi ekki sjá þokann. —

Uppl. staðf. Vitnu frá rjetti. —

Matti sem vitni Th. Rostgaard vjelasjóri og vor áminntur um samvægli. Hann tekur það fram að gefnu tilefni, að sje þessi þykki ekki líklegt, að kvæmadi hafi af sjálftu sje í spörapökunum, sem lagt var norðan við rýpháfirni, þó að spærirnes hefðu orðið notir. En þó vill hann ekki

fortaka það, hafi sag verið samman við
spanna, því að í því gelvi hitnað þegar það
blotnar. Vitnum slatt það í lung þegar það
kom upp í loftið, að eldurinn stapaði frá
sjálfkvæming og hann sá þar á gólfirum olíu-
kæpu, sem honum slatt í lung að hefði kvæmt
að í, en þann enjin merki þess á lyktirni
Uppl. staðf. — Vjete frá rjetti. —

Matti sem vitni Kristinn Gudmundsson
skinsvitur 39 ára að aldri, til heimilis þverfis-
götu 40, og var árinntur um sam sögli. Hann
skýr frá, að hann og 2 menn aðrir hafi hlát-
it reykhápinu í húsi Elis Þjelssonar Kjils-
götu 48 B. Eftir að verkinn var loktð talaði
Elis við vitnið um að leiki væri með reykhá-
pinu og beiddi vitnið að rannsaka það og
laga, þegar veður leyfði. Vitnið fór upp í loftið
í desembermánuði, áður en Elis flutti í húsit,
og skoðaði reykhápinu, en gat ekki fundit,
hvaðan lekinu kom, síðan þurfi ekki verið
hægt að fást neitt við þetta saktir veðráttum
ar. — Uppl. staðfest. —

Matti í rjettinum Þorra Elis Þjelsson-
ar, Ingiljörg Ólafsdóttir og var árinntur um
sam sögli. Þinn skýrði frá, að þegar eftir að
þann Elis flutti í húsit, hafi orðið vart við
leka innverstaðar með reykhápinu að
nordanverðu. Til þess að minna latti niður

var látinn þeki með spónum og sagi
við reykháfinu til að taka á móti því
mesta af leiknum, og sá yfirh. þegar
rigning var að þekinn vord mitt blautur.

Þekinn var töluvert stór, en yfirh. gekur
ekki með vissu sagt, hvort það var þinn
þeki. Hann var hjórnur til alveg fullur
af spónum og sagi og töluvert þykktur.

Yfirh. veit veit ekki til að þekinn væri
neitt bráttur frá því hann var lagdur
á þessum stað. — Úppl. staðf. Þvík frá ríktli.

Matti Elis Þekinnson hjórnur og var
alvarlega annurinn um samvægi. Hann
heldur að öllu leyti fast við fyrri framboð
sinn, segist ekki þurfa eða geta leiddrið
í hann. Þekinn um hann lét við reykh-
háfinu var 1/2 þinnþeki og var hátt í
hannum af spónum og sagi; hann lagði
þekinn á hlitina, og var ekki bundit
þvítt opit, en fast nokkurt trátt í hann,
svo að hann var töluvert þykktur.

Úppl. staðf. — Rannsókninni frestað. —

Méð því að eigi þykki eftir ávirkun
ástæða til að hafa yfirh. þegar í haldi
var hann veitt heimfararleyfi. —

Þvík stítt

Jónas Jónsson

Hallelór Danielson

Páll Arnason

#

útskrift stadfestir

AMJúliússon
ft.

Sjald: Kr. 3, 25 - }
Sjórú Krónur
Lutkúgn og fimur
aurar - }
Borgar. AMJ.

